

Redacció i Administració:

CALABRIA, 104, 2.^{on}

Dels treballs pu-
blicats, en seràn
responsables els
:: seus autors ::

10 cèntims

EL XÀFEC

Periòdic independent

Sortira cada mes

ANUNCIS A PREUS
: CONVENCIONALS :

No 's retornen
els originals, en
cara que no 's
::: publiquin :::

10 cèntims

Una plaga social

La humanitat camina vers la perfecció perquè en el seu passat i en el seu present ha sofert i sofreix els dolors de la seva constitució interna defectuosa.

L'individu, com la col·lectivitat, s'apressura a cercar el remei probable que li allivii del sofriment que li amarga la vida.

De no existir el dolor despertant les energies del ésser conscient, probablement se cauria en la modorra, que fora en aquest cas la anulació de l'intel·ligència; la voluntat però és fins a cer punt, fins a un punt prodencial convenient a la tasca d'aquells homes que exercint funcions de cinèpisme, posen entrebanes al carro de les reivindicacions polítiques, econòmiques i socials i els obliguen a concentrar forces, a refermar entusiasmes, a posar ésserment en els deures sagrats dels apòstols, dels inquiets, dels inadapats que no se contenten en deixar les coses del mateix modo que estaven, sinó que volen remoure, destruir, edificar, plantar bandera, deixar rastre de llum.

A La Garriga li plana una mena de caciquisme, que's del pitjor que han vist els homes. Quatre individus han vingut durant llarg temps apropiant-se el govern de la població; i quan han vist la protesta aixecar-se contra els seus procediments irracionals, perturbadors, de nepotisme, s'han encalabrinat, escarnint totes les lleis divines i humanes, omittint tota mena de respectes, dividint el poble en dos bandos distints i enemics, atiant odis i remouent tota mena de passions baixes. Banderetes de tots els camps, transfuges de totes les idees de noblesa, i s'han fet cadells de la Lliga Regionalista, assil de totes les deformacions espirituals, aixopluc de tots els naufrages de la política.

Els hi serveix de molt l'apoi del gran cacic Prat de la Riba, ara que per obra de comparatges i claudicacions ocupa un lloc inmerescut. Poden comptar quan menys, amb la tolerància del *Virrei de Catalunya*; quantes malifetes realitzin han de mereixer l'absolució de quins en justa correspondència, sabran cobrar-se els favors concedits, amb escreix.

El poble de La Garriga s'ha sentit al damunt la vergassada dels cacics; ha provat de venjar-la, per a rehabilitar el seu nom.

Les darreres eleccions han probat als enemics de La Garriga que no és tot pasivitat, i que no és segur ni pot ésser durader, el seu predomini. El despotisme sol trencar-se pel punt més prim i o molt ens equivoquem o la causa de Can Petita ha sofert un gros descalabro amb l'entrada al Municipi de dos amics, ara fa dos anys; altres dos, darrerament.

En les poques sessions tingudes en lo que va d'any, s'ha vist ja lo que pot la veritable oposició dels representants del partit popular, quan la honradesa i el seny dicten els seus manaments.

L'energia és una gran cosa quan l'enemic és sord i és masell, però si nosaltres havíem d'aconsellar als quatre veritables representants de les ansies populars, els hi diríem que per

poc que poguessin s'abstinguessin d'apelar als recursos sorollosos.

Carregar-se de raó, sapiguer esperar el fracàs dels que no saben acompanyar-se de la lògica, ni al Consistori saben fer números, ni tenen la serenitat que dona la rectitud i la consciència satisfeta, és una gran cosa.

Tenen els nostres amics en son benefici, les escasses dots intel·lectuals, la manca de picardia dels d'enfront.

No ha de ser-los gaire costós vèncels en quantes gestions se presentin si, com sempre, tenen la forsa de la raó.

Podran ser atropellats per la brutalitat del número, però el poble de La Garriga sabrà interessar-se per lo seu, i discutir, decantant-se al costat dels seus braus defensors primer, i disposar-se a castigar amb el seu despreci als conculadors de les seves llibertats, als custodis dels seus interessos.

INTEMPERANCIA I COVARDIA

Fa molt temps que ve preocupant la nostra atenció, i la del públic en general, el resultat pràctic que puguin tenir els treballs realitzats pels nostres dignes representants en el Municipi, per aconseguir l'entrada del públic en el saló de sessions.

Ens consta positivament que, com a veritables representants populars, i imposats de la realitat de les coses i del ferm desitj de respondre sempre amb la seva actuació en un tot als anhels més preuats d'una gran part d'opinió, encaminen el seu esforç en aquest sentit de fer prevaldre en el si de l'Ajuntament un acte de verdadera justícia i de raó.

Ningú podrà negar els debats suscitats pels nostres representants en el Consistori, amb els quals han sapigut donar un bell exemple del seu amor als principis de llibertat i tolerància i una prova palesa de ser uns fidels complidors de la seva paraula empenyada en moments de major entusiasme com si això fos ja una determinant de la victòria sobre l'enemic.

Ningú negarà, tampoc, les dificultats amb que han topat nostres regidors per convencer inútilment amb arguments de pes, als homes de la majoria, que desconeixen l'alcans i l'importància del assumpte, oposen sistemàticament, per que'ls hi manen, una resistència fora de tò, grollera i ridícula, que en lloc de justificar les seves raons més despòtiques, confirmen una vegada més que estant tots ells incapacitats per desempeñar el càrreg de regidor que en mala hora van otorgar-los-hi a Can Petita, per fins que encara ells desconeixen, però que l'opinió en té un perfecte coneixement.

Es verament intolerable l'actitud dels regidors de Can Petita, i majorment en aquest cas concret, però més ho és encara al sostenir algú d'ells amb un cinisme que avergonyeix, que tots els que venen escoltar les sessions no n'hi ha cap que pagui tres pessetes de contribució.

¿I no se'ls revolta la consciència a tots aquells que volguent passar com a majors mandataris de la suprema voluntat popular imposaren amb mala intenció homes que xifren el compliment dels seus deures amb la posició més o menys relativa que puguin gaudir els seus administrats?

¿Pot dirigir-se un insult més grós a totes les classes humils considerant-los uns sers proscrius a totes les lleis de civilitat amb que fer respectar els seus drets de ciutadania reconeguts per la llei de l'Estat?

An aquest gest de despreci que han tingut els regidors de la majoria per a les classes humils, però conscients i honrats ciutadans tan o MÉS que aquests vergonyants que no donen la cara per ferir de trascantó la dignitat dels demés, hi ha que oposar-hi la noble actitud dels regidors de la minoria que sap'gueren dignament fer-se seva l'ofensa llessada al poble allí congregat, retirant-se del Consistori amb el nombrós públic que escoltava les seves protestes, per a rehabilitar-lo tal com se mereix dels insults i atropells comesos saltant per sobre de la llei.

Aquesta intransigència havia de portar forzosament conseqüències desagradables, ja que de cap manera nostres regidors podien tolerar que en plenes funcions del seu càrreg, s'atrevis ningú, en presència seva, conculcar els drets del poble, i van demostrar-ho posant-se del seu costat, en justa defensa dels ultratjes que li inferien aquests homes que s'anomenen Llimargas, Montal, Aspa, o millor dit, els regidors de Can Petita.

A ningú més, doncs, que a ells, devem fer-los responsables de lo succeït en la sessió del dia 15 i de lo que pugui passar en endavant si continuen com ara temerariament en volguer imposar la seva intemperància i covardia.

Municipals

Sessió del dia primer de febrer.

Amb més públic que l'anterior, s'obri aquesta a les set.

La forsa armada ja no fa por, doncs porta els mausers amagats i es passeja pel carrer.

Es llegeix l'acta de l'anterior i amb gran sorpresa de tots, menys de la majoria, apareixen insertades en el llibre d'actes paraules que'l senyor Boget no pronuncia en la última sessió.

Abans de firmar-se, el senyor Boget feu avinent aquest error, i per lo tant, demanà que's rectificassin. La presidència s'hi negà diguent, i sostenint, que lo insertat era lo que havia dit.

Al ser requerit per firmar-la s'hi negà també, diguent que de cap manera podia soscriure amb la seva firma lo que no havia manifestat. Els seus companys de minoria, comprenent-ho aixís, feren lo mateix.

L'origen d'aquest fet motivà un gran debat que durà casi mitja hora, versant sempre baix el mateix punt de vista.

Arriu
Saraguet
de La Garriga

Foren molt contundents en les seves paraules els regidors de minoria i feren remarcar d'una manera convincent que no era veridic lo que s'atribuïa al senyor Boget i que s'hi havia hagut error que's rectificqués, d'altre manera, s'hi veuria l'intenció de volguer perjudicar a un regidor sense raó.

El senyor Fortuny censurà durament a l'alcalde i al secretari, demostrant que a capritxo seu es fan les actes sense tenir en compte si responen a la veritat dels fets.

Digué, que cap regidor, en honor a son prestigi, s'atreiria a aixecar-se per sostenir lo que encobertament defensaven. Cap s'atreia a això encara que indirectament per manament o compromís o afirmaven.

El senyor Montal volgué fer l'home i feu inconscientment una declaració a favor del senyor Boget, i rectificanc, per consegüent, el criteri sustentat per ell i els seus companys, aprofitant-se d'això el senyor Fortuny per provar la raó que'ls assistia. Al veure's cullit el senyor Montal digué textualment: "¿Qué no ho he dit igual que'l llibre?" (Es referia a lo consignat en el llibre d'actes). El senyor Fortuny li digué: "No; igual que'l senyor Boget ho ha dit". Després digué a la majoria, que la declaració del senyor Montal desvirtuaba d'una manera evident lo defensat per la mateixa, i que's posava en clar la conjura feta contra del senyor Boget.

El senyor Salles, posà en clar les coses, recordant a la presidència que després de lo dit pel senyor Boget aquella li contestà: "Si no tingués educació ja no ocuparia aquest lloc", per lo tant mai podia dir "indigne" com volien suposar.

Invitats novament a rectificar l'acta, s'hi negaren, i allavors el senyor Fortuny demanà que constés en la següent que la minoria es negaba a firmar l'anterior perque apareixia suplantada la paula "educació" per la de "indigne", prometent la presidència que aixís se faria.

Després d'aquest debat es posà a votació el vot de censura presentat en l'anterior sessió, quedant desestimat per sis vots en contra quatre de la minoria.

Es donà lectura a la proposició presentada pel senyor Boget en la sessió anterior fixant la duració de les sessions i s'acordà passar-la a la comissió de Governació per a son estudi.

El senyor Fortuny en defensà un altre que també havia presentat en la sessió anterior demanant que's permetés l'entrada del públic al saló aon tenen lloc les sessions, i no que's tingués tan poc de respecte al públic que té dret a sentir tot lo que diuen els regidors i a sapiguer com se'ls administra, encara que s'hi hagin que pensin al contrari.

Digué també, que aixís complint la llei, es desvirtuarien els rumors que'l poble fa correr amb veu alta, diguent que la política de Can Petita ha posat una barrera a l'entrada de casa de la Vila perque no's pugui jutjar la conducta dels homes que la segueixen.

Al acabar el seu parlament invità a la majoria a obrar d'acord amb els desitjos del poble, doncs el tenim al davant, digué, per enterar-se dels regidors que aniran amb ell i quins contra d'ell.

El senyor Ventura feu us de la paraula per demanar que's tanqués l'aigua al senyor Tresseras, que ve aprofitant-se fa mols anys, per la gracia dels anteriors Ajuntaments. S'acordà fer-se aixís, disposant fer un dipòsit de més cabuda i l'aigua sobrant que's destinés a una utilitat pública.

El senyor Fortuny demanà que's prohibís a cal Xicorde i al senyor Rector tirar l'aigua dels safretjos al carrer en vista de les quiexes dels veïns.

Demanà també que's fes retirar pels pro-

pietaris un gran pilot de terra situada en el carrer de Samalus sobrantes d'obres, i que se'ls prohibís també tirar les aigües de la netja del porc al carrer per les molesties que causen als veïns.

El senyor Sallés demanà que per medi de pregó o circulars, s'excités als veïns a que en benefici de la seva propia salut i per altres raons higièniques, s'abstinguin de tirar les aigües brutes al carrer.

El senyor Fortuny demanà l'arreglo del carreró anomenat "de les pedres", donat el mal estat en que està i per ser de molt trànsit.

Intervingueren altres regidors assentint a lo manifestat per ell i s'acordà procedir al arreglo i cridar als veïns afectats per dita reforma perque amb l'ajuda de tots es pugui fer una obra que respongui a la seva importancia i necessitat.

El senyor Llimargas trencà el seu silenci per dir: "Si vostés no haguessin parlat d'això, també ho hauriem fet nosaltres". Resulta que'l guanyaren per mà.

El senyor Fonollosa parlà del mal estat en que's troven els camins laterals del passeig al seu fi. S'acordà cridar al senyor Nualart per intel·ligenciar-se amb l'Ajuntament respecte al particular.

També feu veure la conveniencia d'arreglar els arbres quines branques pengen massa. La comissió de Foment decidirà.

No havent-hi cap més assumpte, s'aixecà la sessió a un quart de nou.

Sessió del dia 8.

Amb l'assistència de tots els regidors comensà la mateixa després d'aprovar-se l'anterior. Es feu constar la rectificació demanada pels regidors de minoria referent a les paraules de censura del senyor Boget dirigides a la presidència, per considerar poc corrent la forma d'aixecar les sessions tal com aquella ho havia fet.

Anuncià la presidència la conveniencia de senyalar el dia per reunir-se les comissions de Foment i Governació per despatxar els assumptes que hi havia pendents de la sessió anterior i que afecten a les mateixes. S'acordà el dijous i divendres pròxims, respectivament.

El senyor Salles parlà de la necessitat de que la comissió de Foment girés una inspecció sobre el terreny per alinear unes construccions en projecte lindants a Can Folc, acordant-se aixís després de creure en la conveniencia de intel·ligenciar-se amb el propietari del costat, senyor Nualart, per la manera de no sortir ningú perjudicat.

Demanà també s'aprofités l'ocasió per inspeccionar les acres en projecte de cal Oliu i Villa Eulalia.

El senyor Fonollosa digué que, aprofitant aquesta oportunitat, podria la referida Comissió, a la qual ell perteneix, traslladar-se al carreró anomenat de "les pedres" per estudiar la manera de portar a cap la reforma acordada en la sessió anterior, i totes les demés que han de ser objecte del seu informe.

El senyor Fortuny, atinadament, digué que al fer-se aquesta reforma podria portar-se'n un altre a terme de molt sentida i de gran profit pel poble. Encari l'urgència d'estudiar un plan general de cloaques colectores per les aigües d'us domèstic i pluvials, que avui forosament s'han d'absorbir els veïns dintre de casa seva destinades en pous morts al efecte, en greu perill de contaminar les aigües dels pous vius i de portar una epidèmia el dia de demà i d'acabar amb el renom que té La Garriga de ser un dels pobles més sanitosos de la comarca.

Cita l'exemple de casa del senyor Garriga (casa Tricate), que tenint prou aigua i safret-

jos es vegeren obligats a demanar l'auxili dels veïns per allunyar-se d'aquest perill, tota vegada que l'Ajuntament no té safretjos apropiat per utilitzar-los en aquests cassos malgrat manar-ho la llei.

Digué que tot i reconeixent l'impossibilitat de fer-ho tot d'un cop, podia deixar-se en condicions perque els veniders Ajuntaments poguessin continuar la obra empresa per el present, però entenia que debía comensar-se per la del carrer de Samalus fins a trovar la del carrer de San Francesc (era d'en Serra).

Tots els demés regidors convingueren en això de higienitzar el subsol de nostre poble amb l'auxili dels veïns per conservar la fama de que gaudeix La Garriga passant per un dels més sanitosos.

Proposà el mateix que la quantitat que obtingui l'Ajuntament de la venda del pas de l'aigua i del rec, als veïns adquirents dels terrenys per fer les unions amb les seves eixides i sortir al carrer de Sant Francesc, serveixi per ajudar a sufragar els gastos que reportarà construir la cloaca en dit carrer. S'aprova aixís.

Demanà després s'hi havia despatx oficial, i l'alcalde, amb tot i dos anys de desempeñar el càrrec, no l'entengué i desconeix lo que li diu, però desmenussat una mica més, li contestà que no. Diu que li estranya que havent de passar almenys a informe del Municipi el permís sollicitat per Can Petita a Obras Públiques, per construir una acera, no se'n hagi donat compte degudament. L'alcalde li contestà que és d'exclusiva competencia de Obres Públiques concedir permisos no tractat-se de reformes o construccions d'edificis.

El senyor Ventura diu que li sembla impropi aquest procediment tenint la facultat dita entitat d'otorgar permisos als propietaris poguent escapar de les disposicions i regles d'urbanització, excitant n'obstant perque es vigilin les obres que puguin atentar a l'embelliment del poble i majorment al carrer major que n'està tan necessitat.

El senyor Salles dona compte que no crema el llum elèctric del carrer del Figueral al encreuament del passeig, i s'acorda donar avis a la companyia.

No havent-hi cap més assumpte a discutir, s'aixeca la sessió a les vuit.

Sessió del dia 15.

S'obri aquesta a les set i és aprovada l'acta de l'anterior sense discussió.

Es dona compte d'una instància firmada per donya Neus Plandiure sollicitant una obertura a la banda del darrera a la casa de la seva propietat del carrer del Banys, tal com se concedí a la senyora Roselló.

Al entrar en discussió de la mateixa, l'alcalde, excedint-se com sempre de les seves atribucions, com li feu notar el senyor Fortuny i els seus companys, manà a l'agutzil desallotjar el públic del local.

El senyor Fortuny chorejat pels seus companys, s'aixecà, i enèrgicament reprova la decisió de l'alcalde diguent-li que comètia un verdader i manifest atropell, faltant a la llei i a tot principi de llibertat i de justícia, doncs el públic havia donat sempre mostres d'un gran respecte i del desig de sentir les seves discussions, fora de certs elements conegudíssims d'alcalde que busquen precisament la manera de donar-li peu per fer lo que injustament ordenaba.

Digué el senyor Fortuny, que de cap manera podia fer-se extensiva l'expulsió del local per perturbadors aquells que no eren més culpables que de la fatalitat de tenir d'estar al costat d'aquells elements que'l president diferents vegades havia sigut benevolent amb

els seus escàndols i indecències per ser amics seus.

Amb tot—digué—i sapiguent-ho els regidors de minoria, no n'hem protestat ni demanat mai que's treguessin al carrer, malgrat creure'ls indignes davant de les seves grosseries i indecències permaneixen entre persones sensates.

Davant de les protestes del senyor Fortuny, el públic resta inmovil esperant invitat pels regidor de minoria que'ls tregué la forsa. Al cap de pocs moments comparegué aquesta, i per ordre de l'alcalde invitaren (sigui dit de pas amb més bons modals que l'alcalde), a desallotjar el local.

Els regidors de minoria, davant del fet, abandonaren el saló de sessions com a senyal de protesta, no sense fer constar abans que feien responsables a l'alcalde i a la majoria de lo que passava per la seva intemperancia i de lo que pogués ocórrer més endavant.

Digué el senyor Fortuny que rompien les hostilitats amb els regidors de la majoria i que no hi hauria harmonia entre ells mentres no vingués una deguda satisfacció.

El públic, davant de semblant atropell, protestà enèrgicament, lo qual motivà a la seva sortida que aquella *inmaculata política* que li diuen Baró, des del portal de casa seva, com els gossos petaners, els increpés defensant l'actitud del seu amic el Noi Pedrals.

L'intervenció d'aquest "curro meloja", fent el valent, com hem dit, des del portal, i al costat d'un gos de presa posat a sou, motivà que li propinessin uns quants qualificatius molt posats en raó, que ningú més de La Garriga se'ls hauria escoltat ni amb una careta a la cara. De tot se'n ha de venir de mena.

Després d'aquest incident, el públic desfilla, no deixant de recriminar la nova alcaldada del Noi Pedrals amb l'assentiment dels *cèlebres regidors de majoria*.

Sessió del dia 29.

S'obrí aquesta a les set i fou aprovada sense discussió l'acta de l'anterior.

El senyor Rocafort feu entrega a la presidència, mitg d'amagat, com aquell que tem fer una malifeta, una proposició, la qual reflexa el patriotisme i la bona administració que a porta tancada volen fer d'aquí endavant els regidors de Can Petita. Es demana en la mateixa, que'n lo successiu se celebrin les sessions a DOS QUARTS DE TRES DE LA TARDA perquè el públic no pugui veure aquesta honrada administració (???) i puguin així desempellar-se del senyor Fortuny.

Sense que cap dels firmants tingués el valor de donar la cara per defensar un altre atropell com els dels arbres, el senyor Fortuny, en nom de la minoria, la combaté enèrgicament, demostrant que no responia a cap necessitat pràctica, sinó a la conveniència, per covardia, d'allunyar el poble del seu davant, única dificultat amb que topen per administrar honradament com a bons representants, segons ells.

El senyor Rocafort feu veure que volia marxar, perquè ja li coia la mostassa, però el senyor Fortuny el complagué diguent-li: "Per mi ja hi és de sobres aquí, perquè la feina que pot fer vostè no'ns treurà de cap apuro".

Posada a votació, s'aprovà amb els vots en contra de la minoria.

Es dona compte d'uns planols d'edificació per esser aprovats, però com sigui que no anaven acompanyats de cap instància del propietari, el senyor Fortuny demanà que's

complís aquest requisit i que passessin a la comissió de Foment per a el seu informe.

El senyor Fortuny demanà explicacions del perquè d'unes reparacions del matadero sense coneixement de l'Ajuntament.

L'alcalde s'excusà diguent que urgien i perquè eren de poca importància.

El senyor Fortuny manifestà que en lo successiu no's fassi res sense previ acord de l'Ajuntament.

El senyor Ventura es llamentà que no s'hagi tancat l'aigua al senyor Tresserras després d'acordar-ho l'Ajuntament en aquest sentit.

La Comissió de Foment s'excusà sense convencer a ningú, alegant ademés, que'l dia senyalat per fer l'inspecció feia molt vent i que ho havien deixat corrrr.

El senyor Fortuny també encarà la necessitat de posar fi al abus de llensar les aigües brutes al carrer que ja denuncià en altre sessió i que tampoc se'n ha preocupat l'alcalde.

El senyor Sallés denuncià que en el torrent lllindant a cal senyor Corines, està convertit en un foc d'immundicia i que conve netejar per evitar les molesties i un perill als veïns i vianants, i que's multin als que hi llençin escombreries.

El senyor Fonollosa es queixà del mal estat dels camins laterals del passeig, i ja no's recordà, com li feu veure el senyor Fortuny, que aquest assumpte passà a la comissió de Foment a la qual ell perteneix. Això va resultant una olla.

El senyor Fortuny demanà la neteja més freqüent del torrent, perquè l'aigua salta pel damunt ocasionant molesties als veïns pel soroll que fa i pel trànsit en el torrent.

Demanà també l'arreglo del sifont de la carretera que'l senyor Rocafort ha d'arreglar fa dos anys amb les sobres d'aquells taulons que encara no sabem aon son.

Demanà ademés, que's donguin les arrastants per no causar perjudicis als que edifiquen, doncs per aquest motiu no poden adelantar les obres a l'era d'en Serra.

Demanà també que's prenguessin mides per moderar la marxa dels automòbils al passar pel carrer, indicant el modo de fer-ho.

Demanà també que la comissió de Foment giri una inspecció al cap-damunt del carrer a casa la Sebastiana per corretejar els perjudicis que li causa el desaigua fluvial de les cases del costat, i que perxò aprofitin un dia que no fassi vent.

Vistes les molesties que'l pas dels automòbils i carruatges causen als veïns amb la pols que aixequen al cap-devall del carrer, indicà el mateix regidor la conveniència de posar bota de regar que podria servir per tots aquells llocs que no és d'obligació fer-ho els veïns.

Per les manifestacions de l'alcalde sembla que no's podrà conseguir aquesta millora.

Com se veu, els bons administradors de Can Petita no portaren al Consistori altre assumpte que'l d'atropellar els drets del poble celebrant les sessions a DOS QUARTS DE TRES DE LA TARDA.

El senyor Llimargas mut, com sempre, i el senyor Muntal dormin. Verídic.

Els destralers

Dessota l'arbre trist de Can Petita a l'ombra de ses branques sepulcral, s'hi ajoquen unes bestioletes rares que si no són furons, deuen ser taups. Quan mort el sol del antiequicium que a La Garriga deu abonansar portant-hi les olors de Primavera.

els brots i les cansons d'abril i maig, sota una arrel ronyosa prest s'amaguen per un foradet mal dissimulat, i mouen les potetes afanyoses, i es penden entre'l negre del seu cau. Quan el cel pert el blau que'l jorn li dona i es posa un capot negre per si acàs, en Rabassola, un taup de campanilles, que a la Diputació no és mut, prò'l fa, bell punt li fa l'Ulled, un noi moreno enemic de la Riba, amic d'en Prat. Van a la carretera de La Ametlla armats d'unes destrals; com caminen feixucs i a quatre grapes les porten arremolc, arrocegant. Parla'l Noi del Ciment, entre pols blanca, i diu: Companys i amics irracionals: si és veritat que teniu vergonya al morro, fareu la guitza a aquests republicans peiant la carretera dels seus arbres que esquerden les parets dels seus costats. Bon cop de fals a arreus, branques i soques, vinga'l xerrac, Quimet, tu que n'ets llarg, i si al istiu els forasters s'escalden, i si no tenim fulles per Totsants, tampoc s'embussaran les clavegueres, ni les taulades patiran d'empaig.

Els taups de La Garriga en ball-rodó canten una cansó:

quan veuen a venir la minoria s'amaguen plens de pò, per la banda que dona a l'Oritzó s'alça'l prodigi de la llum del dia. Als arbres, ja en capella, se'ls ha allargat la vida regalada. ¡Oh! Primavera bella, canta si pots la victòria femella dels barbres destralers de la remada.

MAXIM

NOTICIES

El dia 18 de febrer fou detingut a casa seva per una parella de mosso de l'esquadra, en Joaquim Baró per haver insultat en la via pública a D. Joan Desplà, quedant en llibertat després de les advertències propies del cas que li feu el senyor Cabo dels mossos.

El senyor Desplà també fou cridat a casa del Cabo per posar les coses en clar.

D'aquest assumpte ens en ocuparem detingudament, com també del seu comportament observat a la sortida de la sessió passada, que no fem avui per falta d'espai.

Avis

Per excés d'original em veiem impossibilitats de publicar avui les seccions de caricatures, notícies i xafegades, que ho farem *probablement* en un nombre extraordinari el pròxim dia 19.

N. de R.

Imp. Fills Domingo Casanovas. Ronda Sant Pau. 67
Telefon 2120. — Barcelona

“EL CENTRO”

NOVITATS PER A SENYORA :: Llaneria, Sederia, Llenceria i confeccions

MELCHOR, CULÍ i TARRÉS

Ronda Sant Pere, (entre Plasses de Catalunya i Urquinaona) Teléfon 3678 :: :: BARCELONA

Nous models en bluses i refajos :: :: Genres blancs a preus de fabrica
— Madapolams Tolrà; existencia en totes les classes i ampliades —

PREU FIXO

<p>Joan Sallés Contractista d'obres Carrer de la Creueta, 1</p>	<p>AGENCIA DE TRANSPORTS Acarreus : Reexpedicions : Trànsits Übach, Barba i Prats BARCELONA: Primcesa, 37, (Teléfon 1297) VICH: Plaça Major, 33, (Teléfon 142) LA GARRIGA: Banys, 58, (Casa Xela)</p>	<p>Sucaana i BellaVista Hotel Catalunya Carrer de Cardedeu, 1</p>
---	--	--

<p>HOTEL DORÉ Situat prop de l'estació del ferrocarril JOSEP MARATA SERVEI A LA CARTA I COBERTS S'INFORMA PER AL LLOGUER DE TORRES</p>	<p><u>Imprempta</u> Fills de Domingo Casanovas TELEFON 2120 DESPTX: BARCELONA Carrer del Hospital, 87</p>	<p><u>Papeleria</u> Fills de Domingo Casanovas TALLERS: Ronda de Sant Pau, 67</p>
--	---	--

Magatzems JORBA

BARCELONA
Call, 13 i 15, Teléfon 1676

MANRESA
Born i Sant Domingo

Les espléndides seccions
i tarifa de preus dels

MAGATZEMS JORBA

son sempre imitades però
mai igualades

NOVITATS PER A HOMES I DONES
Llaneria : Roba blanca : Camiseria : Merceria
Perfumeria : Relotgeria : Sastreria : Sederia
Sombreteria : Ornaments sagrats

Articles de camp i viatge. - Gran assortit en mosqueters, persianes, guardapolvos sacs :: de viatge, maletes, gemelos, refajos, bates, perfumeria, matalasseria i ombrel·les ::

Tarradas i C.^a
PLAÇA DE LA CONSTITUCIÓ, 10

Aquesta casa té autorització de la Companyia d'Electricitat per a fer tota classe d'instal·lacions a La Garriga, L'Admetlla, i Figaró.

Instal·lacions eléctriques : Força i llum
Bombetes de totes marques ———— Il·luminacions decoratives
Assortit magatzem de materials eléctrics : Bombes
Motors : Motors-Bombes : Aparells senzills i de luxe
ES FACILITEN PRESSUPOSTOS